

EXPUNERE DE MOTIVE

În condițiile în care optimizarea stării de sănătate a populației reprezintă o prioritate națională, ca urmare, orice efort în acest sens se impune a fi sprijinit și instituționalizat

Necesitatea promovării unei atari inițiative legislative reflectă o realitate socială a actualei perioade, în care sistemul sanitar și spitalicesc parcurge o profundă criză, cu efecte nedorite pe termen lung asupra stării de sănătate a populației.

Nu trebuie uitat că accesul la medicamentele de sinteză este obstaculat de prețul din ce în ce mai mare al acestora, în condițiile în care puterea de cumpărare a populației și îndeosebi a populației vârstnice - de regulă cu incidența cea mai mare de boli - se reduce vizibil, ca urmare a inflației și sărăciei cu care se confruntă aproximativ 70 % din populație. Dacă avem în vedere și faptul că partea din *Produsul Intern Brut* alocată sănătății este în România de 4% - **cel mai mic buget atât dintre țările membre ale Uniunii Europene, cât și dintre cele candidate**, iar starea de sănătate a populației devine din ce în ce mai precară, potrivit tuturor statisticilor, rezultă că recurgerea la alte feluri de terapii, la fel de eficiente sau chiar mai sănătoase decât medicamentele de sinteză, devine imperativă. Un studiu recent realizat în acest an demonstrează că un român din doi cheltuiește lunar peste 350.000 de lei pe medicamente de sinteză, adică aproape o optime din venitul minim garantat prin lege!

În aceste condiții de austeritate, respectarea drepturilor pacientului prevăzute de *Legea drepturilor pacientului, nr.46/2003* devine inaplicabilă - potrivit și sondajelor de opinie - dat fiind că o mare parte a populației nu dispune de mijloacele materiale necesare. Dar legea menționată anterior prevede la **art. 2** că "*Pacienții au dreptul la îngrijiri medicale de cea mai înaltă calitate de care societatea dispune, în conformitate cu resursele umane, financiare și materiale*", care - coroborat cu **art.35 alin (2)** - "*Continuitatea îngrijirilor se asigură prin colaborarea și parteneriatul dintre diferitele unități medicale publice și nepublice, spitalicești și ambulatorii, de specialitate sau de medicină generală, oferite de medici, cadre medii sau de alt personal calificat. (...)*" permite pacientului să recurgă pentru vindecare și la **alt personal calificat** ce poate oferi servicii de sănătate corespunzătoare bolii acestuia.

Deocamdată, cu excepția unei părți a terapeuților care practică medicina alternativă și care sunt și medici, terapeuții își desfășoară activitatea ca persoane fizice autorizate de primăriile din localitățile în care lucrează, în baza *Legii nr.507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice*. Ori, sănătatea oamenilor este un domeniu prea important și

prea delicat pentru a fi considerat o simplă activitate lucrativă, care să fie guvernat de lege menționată.

Prin **Legea nr. 74 din 3 mai 1999 pentru ratificarea Cartei sociale europene revizuite, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996**, România s-a angajat să respecte principiul stipulat la **punctul 11 al Părții a I-a – “Orice persoană are dreptul de a beneficia de toate măsurile care îi permit să se bucure de cea mai bună stare de sănătate pe care o poate atinge.”**, precum și exercitarea efectivă a **dreptului la protecția sănătății** – stipulat în **art.11 al Părții a II-a a Cartei**.

Există și alte documente internaționale în care se precizează drepturile pacientului, respectiv **Declarația Asociației Medicale Mondiale privind drepturile pacientului** (*Asociația Medicală Mondială este o organizație internațională, apolitică, având peste 3 milioane de medici de prestigiu - ca membri*) adoptată la Lisabona, în septembrie/octombrie 1981 și revizuită în septembrie 1995. Aceasta cuprinde – ca principii – “**dreptul la îngrijiri medicale de calitate**”, precum și “**dreptul la libera alegere a medicului**”

Conform unui studiu efectuat de Organizația Mondială a Sănătății (OMS), între 65%-80% din serviciile medicale în lume sunt considerate ca făcând parte din medicină tradițională, metodele fiind considerate alternative, complementare sau neconvenționale. Aceste terapii sunt utilizate în proporție de peste 50% de medicii din SUA, de peste 40% de medicii din Olanda, de circa 70% din medicii din Germania - unde majoritatea terapiilor se practică în clinici specializate. În consecință, OMS a adoptat o nouă strategie privind asistența medicală, intitulată “Integrarea medicinei tradiționale în ansamblul măsurilor actuale de ocrotire a sănătății. Medicina complementară sau tradițională în România a fost practică timp de milenii de strămoșii poporului român, rezultatele acesteia fiind verificate de experiență. În unele țări asiatice, cum ar fi China, Coreea de Nord, Coreea de Sud și Vietnam, medicina tradițională a fost pe deplin integrată în sistemele naționale de sănătate. La nivelul a 25 de țări din cele 191 de state membre ale OMS există deja o politică de stat pentru integrarea medicinei complementare sau tradiționale în sistemul de sănătate național. În prezent, factorii de răspundere din multe țări dezvoltate au înțeles că valorificarea potențialului de servicii de sănătate al medicinei complementare pentru populație și problemele conexe ale acesteia, cum ar fi instruirea, autorizarea și cercetarea în domeniu sunt destul de importante pentru a merita atenția guvernelor și parlamentelor. În plus, trebuie evidențiat că sub egida UNESCO există deja un Congres Internațional de Medicină Alternativă –ca o dovadă a preocupării crescânde a ONU pentru rezultatele obținute în ameliorarea sănătății populației globului pe baza medicinei complementare și alternative.

Această propunere legislativă vine să umple un vid legislativ pentru o profesie nou-creată. Astfel profesia de **tehnicianul din medicina moderna si complementara** a fost deja acreditată de Ministerul Muncii, fiind inserată în **Clasificarea Ocupațiilor din România**, din anul 2000, la pagina 179, grupa 3229,

apărut în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.29/26.012000, fără a beneficia însă de dispozițiile legale care să o reglementeze!

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că sănătatea este o prioritate națională, supunem dezbaterii și aprobării Parlamentului următoarea propunere legislativă.

INIȚIATOR,

Mihaela Muraru-Mândrea

Deputat P.S.D. de Arad